

Zásady pověřování k duchovenské službě v jiných institucích

1. Tyto zásady upravují pověřování kazatelů i jiných členů ČCE duchovenskou službou v jiných institucích (zejména zdravotnických zařízeních, armádě, věznicích a policii) synodní radou ČCE.
2. Synodní rada si váží bratří a sester, kteří se rozhodli k duchovenské službě v armádě, policii, vězeňství, zdravotnictví a dalších institucích. Synodní rada považuje tuto službu za nezbytnou součást poslání církve zvěstovat evangelium v naší společnosti. Pověřením k této službě vyjadřuje synodní rada podporu této práci a přejímá za ni odpovědnost.
3. Synodní rada projevuje zájem o činnost kazatelů a jiných členů ČCE pověřených službou v jiných institucích. Jednou ročně je zve k setkání a vítá jejich podněty k životu a práci církve.
4. Duchovenská služba v jiných institucích má ekumenický rozměr, děje se ve spolupráci s ostatními církvemi a v souladu s dohodami uzavřenými mezi Ekumenickou radou církví a Českou biskupskou konferencí, případně třetím partnerem (Vězeňskou službou České republiky, Ministerstvem obrany České republiky).
5. Kazatele a jiné členy ČCE pověřuje ke službě v jiných institucích synodní rada.
6. Podmínkou pro udělení pověření je:
 - a. žádost kazatele či jiného člena ČCE o pověření;
 - b. doporučení staršovstva sboru;
 - c. doporučení seniorátního výboru;
 - d. v případě žádosti o pověření k duchovenské službě v nemocnicích závazek řídit se etickým kodexem, který je součástí dohody mezi Ekumenickou radou církví a Českou biskupskou konferencí.
7. Kazatel vykonává duchovenskou službu v jiných institucích buď v rámci své služby ve farním, příp. seniorátním či povšechném sboru, nebo jako zaměstnanec příslušné instituce.
8. Synodní rada může žadatele o pověření pozvat před udělením pověření k rozhovoru.
9. Pověření se uděluje vždy ke službě v určité instituci.
10. Pověření k dobrovolné službě se uděluje nejvýše na dobu čtyř let. Má-li kazatel vykonávat tuto dobrovolnou službu v rámci svého působení v církevním sboru, nesmí toto pověření přesáhnout dobu, na niž byl kazatel ke službě v církevním sboru povolán.
11. Má-li kazatel nebo jiný člen ČCE vykonávat službu jako zaměstnanec příslušné instituce, uděluje se pověření zpravidla na dobu, na niž má být s kazatelem nebo jiným členem ČCE uzavřena pracovněprávní smlouva. Je-li pověření vydáváno na dobu delší než čtyři roky, provede po čtyřech letech synodní rada jeho zhodnocení.
12. Pověření může být synodní radou odebráno.
13. Ke službě v jiné instituci je kazatel nebo jiný člen ČCE vyslán v rámci bohoslužebného shromáždění. Toto shromáždění má ekumenický rozměr. Shromáždění vede příslušný senior nebo jiný pověřený člen seniorátního výboru. V případě vyslání ke službě v Armádě ČR vedou shromáždění zástupci ČBK a ERC.
14. Kazatel či jiný člen ČCE pověřený službou v jiných institucích je povinen předložit vždy k 15.2. zprávu o své službě za uplynulý rok. Kromě toho personální oddělení ÚCK vyžádá jednou ročně zprávu o činnosti kazatele či jiného člena ČCE od instituce, v níž působí.
15. Pověření může být synodní radou na základě žádosti pověřeného prodlouženo dle čl. 8 a 9. K žádosti o prodloužení je třeba přiložit doporučení staršovstva sboru a příslušného seniorátního výboru.
16. Kazatel či jiný člen ČCE pověřený ke službě v jiných institucích, který není zaměstnancem instituce, může požádat synodní radu o proplácení cestovného nebo jiných nákladů spojených s touto službou. Synodní rada projedná proplácení těchto nákladů pouze v případě, kdy nejpozději do konce listopadu obdrží rozpočet pro následující kalendářní rok. Na proplácení cestovného nebo jiných nákladů není nárok. Je-li kazatel či jiný člen ČCE pověřen ke službě

během roku, může žádost o proplácení nákladů pro daný rok předložit nejpozději do dvou týdnů od udělení pověření. Cestovné se proplácí v souladu se směrnicí synodní rady o cestovních náhradách.

17. Tyto zásady byly schváleny synodní radou na jejím zasedání dne 19. července 2011.